

15- از کشتار و خوردن گوشت و تخم مرغ پرندگان بیمار اجتناب گردد.

16- پرندگان وحشی و مهاجر ناقل بیماری هستند، از شکار و مصرف گوشت آنها اکیداً خودداری شود.

17- از پراکنده ساختن پر و ضایعات پرندگان ذبح شده خودداری شود.

18- گوشت مرغ مصرفی خود را فقط از مراکز مجاز که بصورت بهداشتی آن را عرضه می نمایند تهیه کنید.

19- طیور خانگی را در مقابل بیماری نیوکاسل واکسینه کنید.

20- در صورت مشاهده تلفات غیرعادی در مرغهای بومی روستا، مراتب را در اسرع وقت به نزدیک ترین خانه بهداشت یا شبکه دامپزشکی اطلاع دهید.

مواجهه با پرندگان تلف شده

اهالی روستا سریعاً گزارش تلفات را به اطلاع نزدیکترین شبکه دامپزشکی برسانند.

بهتر است لاشه پرنده تلف شده در محل مناسبی دفن شود.

دفن و معدوم سازی لاشه

2- از رها سازی طیور خانگی در اطراف برکه ها، آب بندها و مزارع برنج اکیداً خودداری نمایید.

3- طیور خانگی در قفس یا محیط های سر بسته نگهداری شود.

4- مرغ و خروس را از اردک و غاز جدا کنید.

5- پرندگان مریض را از بقیه گله جدا کنید.

6- دان و آب طیور دور از دسترس گنجشک و پرندگان آزاد پرواز باشد.

7- در صورت تماس با پرنده بیمار یا تلف شده سریعاً دست های خود را با آب و صابون بشویید.

8- طیور را از آب هایی که پرندگان وحشی و آزاد پرواز به آن دسترسی دارند دور نگه دارید.

9- از دست زدن و تماس نزدیک با پرندگان تلف شده یا مریض خودداری کرده و در صورت لزوم حتماً از دستکش و ماسک استفاده کنید.

10- لاشه های مرغ یا پرندگان تلف شده به هیچ وجه در معابر و محیط اطراف روستا نباید رها شوند زیرا باعث انتقال و پخش شدن عامل بیماری توسط سگ، شغال، روباه و ... در محیط روستا می شود.

11- در صورت مشاهده مرگ و میر طیور خانگی لاشه پرنده را سریعاً سوزانده و به همراه آب آهک در گودال مناسب دفن کنید.

12- در صورت خرید هر نوع پرنده جدید (مرغ، خروس، بوقلمون، اردک، غاز، پرنده زینتی) حتماً از سلامت آن اطمینان حاصل نموده و حداقل به مدت 2 هفته آنها را جداگانه نگهداری کنید.

13- حتی المقدور از خرید پرنده از دوره ها گردها خودداری کنید.

14- از بازی و تماس نزدیک کودکان با پرندگان جلوگیری کنید.

بیماری آنفولانزای فوق حاد پرندگان یک بیماری کشنده با انتشار سریع در طیور خانگی می باشد که تحت شرایطی می تواند به انسان نیز منتقل شود. کلیه طیور خانگی مانند مرغ و بوقلمون شدیداً احساس و در ابتلا به این بیماری تلف می شوند. اردک، غاز، قو، کبوتر و پرندگان زینتی مانند طوطی گاهی بدون نشانه های بیماری مبتلا می گردند. پرندگان مهاجر مخزن اصلی ویروس بوده و عامل بیماری را از یک منطقه به مناطق دیگر منتقل می کنند.

علائم بیماری در طیور خانگی

شروع ناگهانی تلفات، کاهش مصرف دان و آب، آبریزش از چشم و بینی، اشکال در تنفس، سیاه و متورم شدن تاج و ریش، خونریزی در زیر پوست ساق پا می تواند از علائم بیماری باشد.

راههای انتقال بیماری به پرندگان

از راههای انتقال بیماری تماس طیور خانگی با پرندگان وحشی و یا پرندگان مهاجر و آبی می باشد. بیماری از طریق تماس با طیور آلوده، مدفوع، ترشحات پرندگان بیمار، کود، آب و دان آلوده نیز به پرندگان سالم منتقل می گردد.

توصیه های بهداشتی در روستاها

1- از تماس طیور خانگی با پرندگان وحشی و مهاجر جلوگیری شود.

مرکز آموزشی درمانی امین

خود مراقبتی بیماری

آنفلوآنزای فوق حاد

پرندگان

3- تماس با پر، فضولات و محتویات داخل لاشه را به حداقل برسانید.

4- محتویات داخل لاشه و ضایعات را سریعاً داخل کیسه های پلاستیکی ضخیم ریخته و در گودالی به عمق نیم متر معدوم کنید به نحوی که قابل دسترسی برای سگ، پرندگان وحشی و سایر حیوانات نباشد.

5- در پایان کار دست های خود را با آب و صابون بشویید.

6- شستشو و ضدعفونی نمودن محل، کف زمین و وسایل مانند چاقو و ظروف و غیره الزامی است.

در صورت بروز هرگونه تلفات غیر طبیعی در طیور خانگی مراتب را سریعاً به نزدیکترین خانه بهداشت یا مرکز دامپزشکی اطلاع دهید.

شناسنامه پمفلت آموزشی	
موضوع	خود مراقبتی بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان
تهیه کننده	واحد کنترل عفونت
تأیید کننده علمی	خانم دکتر مدنی
سمت	مدیر گروه عفونی
تاریخ تهیه	1399
کد پمفلت و بازنگری	1403 PE-INF-15

منابع: سایت ویکی پدیا و بروتر و سودارث

جهت استفاده از مطالب آموزشی به سایت بیمارستان مراجعه

نمایید. www.amin.mui.ac.ir

1- هنگام جمع آوری لاشه تلف شده استفاده از دستکش و ماسک ضروری است.

2- از دستکاری لاشه پرندگان تلف شده یا طیور بپرهیزید.

3- قبل از دفن، لاشه را داخل کیسه پلاستیکی ضخیم قرار دهید.

4- گودالی عمیق به عمق نیم متر حفر شود به نحوی که لاشه قابل دسترسی توسط سگ یا حیوانات وحشی نباشد.

5- هنگام دفن، زیر و روی لاشه ها آب آهک یا ماده ضدعفونی بریزید.

6- در صورتی که آهک در دسترس نیست با ریختن نفت بر روی پرندگان داخل گودال آنها را کاملاً بسوزانید.

7- تمام ضایعات شامل پر، کود و محتویات لاشه را در عمق گودال سوزانیده و دفن شود.

8- قفس یا جایگاه نگهداری پرندگان تلف شده ابتدا تمیز و سپس ضدعفونی شود.

کشتار و پر کنی طیور

از کشتار خانگی طیور اجتناب کنید اما در صورت ضرورت موارد زیر را رعایت کنید:

1- به هیچ عنوان طیور بیمار را جهت مصرف خوراکی کشتار ننمایید.

2- استفاده از دستکش، ماسک بینی و دهان هنگام ذبح و پر کنی ضروری است.